

ALAPTANÍTÁSOK

Szellem, lélek, test 1. – Az ember: örökkévaló szellem

A Szellem, lélek és test tanítássorozat első kazettája: Az ember örök szellem.

1Thesszalonika 5:23

„Maga pedig a békeség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.”

Ez egy nagyon fontos Ige, mert megmutatja, hogy Isten hogyan teremtett minket, milyen felépítés szerint. Hármass felépítésű lények vagyunk tehát. Szellemi lények, szellemi teremtmények vagyunk tehát, van lelkünk, és testben élünk.

A mai tanítás az ember szellemére fog kiterjedni. Amikor azt mondjuk, hogy 'ember', akkor a férfiakat és a nőket is ide értjük. A szellemi világban nincs megkülönböztetve a két nem.

Tehát a szellemi emberünk, a szellemi valónk az az igazi, belső valónk, a lényegi valónk.

A Bibliában, ahogy látjátok, a *szellem* szerepel először a felsorolásban, aztán a *lélek*, és aztán a *test*. Ha az emberekre hallgatsz, akkor általában a beszélgetésükből az derül ki, hogy a testüket teszik első helyre, azt tartják a legfontosabbnak.

Nagyon fontos azt is megérteni, hogy mi, emberi lények Isten hasonlatosságára és képére lettünk teremtve! Mivel tehát ember Isten képére és hasonlatosságára lett teremtve, ezért ugyanabban az osztályban helyezkedik el, ahol Isten is van.

1Mózes 1:26-27

„És monda Isten: Teremtsünk embert ami képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön és a földön csúszómászó mindenféle állatokon. Teremté tehát az Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket.”

Tudjuk, hogy Isten szellem, hiszen a *János 4:24* ezt tisztán megfogalmazza:

János 4:24

„Az Isten szellem: és akik Őt imádják, szükség, hogy szellemben és igazságban imádják.”

Tehát Isten szellem - az ember pedig az Ő hasonlatosságára lett teremtve, és az Ő képére lett teremtve. Az Ószövetségben ez a szó az eredeti héber nyelvben azt jelenti, hogy: pontos másolata az eredetinek. Ha Isten egy szellem, és az ember az Ő hasonlatosságára lett teremtve, ezért szükségszerűen az ember is szellemi lény kell, hogy legyen. Tudjuk, hogy az embernek van lelke is, és testben él. De az ember alapvetően, lényegét tekintve szellemi teremtmény.

Nézzük meg, Péter mit tanított ezzel kapcsolatban:

1Péter 3:4

„Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes szellem romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt.”

Egy másik fordítás szerint is el fogom olvasni, a katolikus fordítás szerint:

1Péter 3:4

„Isten előtt a rejtett belső ember értékes, a maga zavartalan szelídségében, és lelki nyugalmában.”

Itt Péter tehát a keresztyény feleségekhez szól elsősorban. Péter tanítja őket, hogy ne első sorban a külsőre figyeljenek, a külső díszítésére, hogy *azt* hogyan kellene feldíszíteni. Vannak, akik sajnos ezt az Igét is félreolvassák, és azt hozzák ki belőle, hogy nem lehet aranyat tenni a testre, nem lehet ékesíteni a testet arannyal – de ez nincs az Igében. Mert ha Péter így értette volna, akkor azt úgy is lehetne magyarázni, hogy: *akkor ruhát se vegyünk magunkra*. Tehát Péter nem ezt szándékozta vele mondani!

Tehát nem ezt akarja Péter mondani azzal, hogy így, vagy úgy ne fésüljétek a hajatokat, vagy hogy ne viseljétek aranyat. Mit akart itt Péter az asszonyok számára elmagyarázni? Péter arra akarta figyelmeztetni őket, hogy ne töltsétek az összes időt a hajatok rögzítésével, ne töltsétek az összes időtöket a ruháitokkal! Vagyis más szóval megfogalmazva: ne állandóan a külső emberrel foglalkozzatok! Helyette a szívnek elrejtett emberére kellene odafigyelni! A csendes és szelíd szellem lakozik ott belül!

Szeretnénk, ha ez a gondolat eljutna most hozzátok! Amikor Péter a szív rejtett belső emberéről beszél, akkor a következő tény megfigyelését teszi tulajdonképpen, hogy: a szellemi lényünk, a belső emberünk, az is egy ember.

Pál is ugyanezt mondja a *2Korinthus 4:16*-ban.

2Korinthus 4:16

„Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról napra megújul.”

Tehát van egy külső emberünk, van egy belső emberünk. A külső emberünk az maga a testünk, a belső emberünk pedig a szellemi lényünk, ami Isten képére és hasonlatosságára lett teremtve.

A pszichológusok a belső embert, mivel nem tudják hogyan megfogalmazni, a tudat alattinak szokták hívni. Felfedezték azt, hogy a lelkiismeretünk hang formájában szokott hozzánk szólani. A belső személyiségünkől szólal meg a lelkiismeretünk.

A természeti, a külső ember nem érti meg Isten dolgait! A természeti ember tehát, vagyis az elménk, a külső emberünk, nem tudja megérteni a Biblia Igéit. A Biblia is így mondja, hogy: *„az érzéki ember nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait, mert bolondságok néki. Meg sem értheti, mivelhogy szellemiképpen ítéltetnek meg.”*

1Korinthus 2:14

„Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.”

Tehát a Bibliát a szellemi síkon kell megérteni! És a természeti ember, az úgynevezett érzéki emberünk még saját magát sem értheti meg. Még maguk a pszichológusok sem, hacsak nem újjászületett szellemük van, nem értik magukat. Hacsak újjá nem születtek Istentől! Ha nem Istentől született újjá, nem Isten gyermeke, még magát sem érti meg! Úgy gondolkodnak az emberről, hogy az embernek van egy teste, és van egy lelke.

Az ember hármas felépítse, a helyes felépítése pedig: szellem, lélek és test.

Az ember, amíg nincs újjászületve Istentől, nemcsak, hogy saját magát nem ismeri, hanem Istent sem ismerheti meg. Ezért tehát valaki, aki pszichológiát tanul, ha nem kapta meg szívében az Istentől való örök életet, akkor saját magát sem tudja megérteni. Nem beszélve arról, hogy másokat akar megérteni, és másokon akar segíteni! Nem tudja megtenni!

A későbbiekben fogunk még ezzel foglalkozni.

Ez a tudatalatti elme tehát - végül is így is nevezhetnénk -, ez a valós emberünk, a belső emberünk. Péter ezt nevez is a szív elrejtett emberének. Pál pedig a belső embernek nevezi. Ez tehát a valóságos ember, és ő egy szellemi lényegű ember. Mivel szellemi lényegű ember, és Isten képére és hasonlatosságára lett teremtve – Isten is szellem. Ez az oka annak, hogy az ember soha nem hal meg!

Az ember természetesen meghal fizikai értelemben, és megszűnik fizikai értelemben létezni, de amikor a Biblia a szellemi halálról tanít, nem azt jelenti, hogy a lényegi valója megszűnik! Mert az ember szellemileg soha meg nem szűnik! Folyamatosan él, tovább él. Amikor meghalunk, tehát más szóval, amikor a külső emberünk meghal, a belső emberünk nem hal meg vele együtt, mert a belső emberünk, az a szellemünk, és a szellem nem tud meghalni! És ezt az egész Biblián végigkövethetjük, ennek az igazságát!

Az Ószövetségben lehet olvasni, hogy amikor valaki meghal, egy nagy egyéniség, akkor összegyűltek a népek, és megünnepelték, hogy hazaköltözött. Az Ószövetségben pontosabban ezt a helyet, ahová az eltávozott szellemek kerültek, 'hédiz'-nek hívja a görög. A szellem nem hal meg! A szellem csak eltávozik!

Jézus egy nagyon fontos történetet mond el a Lukács 16-ban:

Lukács 16:19-22

„Volt pedig egy gazdag ember, és öltözik vala bíborba és patyolatba, mindennap dúsan vigadozván: És volt egy Lázár nevű koldus, aki az ő kapuja elé volt vetve, fekélyekkel tele. És kívánt megelégedni a morzsalékokkal, melyek hullanak vala a gazdagnak asztaláról; de az ebek is eljövén, nyalják vala az ő sebeit. Lőn pedig, hogy meghalt a koldus, és vitették az angyaloktól az Ábrahám kebelébe; meghalt pedig a gazdag is, és eltemették.”

Tehát meghalt a koldus, tehát fizikai halálról van szó, és az angyalok vitték el őt.

Kit vittek el az angyalok? A szellemét!

Sokan próbálják erre ráhúzni, hogy: *ez csak egy olyan példabeszéd.* És megpróbálnak hozzátenni és elvenni belőle, ami tulajdonképpen nevetséges, amit tesznek! Jézus pedig így mondja, hogy: *”vala”* – tehát volt a valóságban. És Jézus mindig az igazságot mondta! Tehát a koldust vitték az angyalok. Nem a testét. Tehát kint vittek az angyalok? A szellemét, a belső rejtett emberét - az elrejtett valónkat, aki örökké él. Az angyalok tehát őt vitték el!

Hova vitték az angyalok? Nem a testét vitték az angyalok! Hiszen az angyalok is szellemi lények. A fizikai testünk képes csak arra, hogy a fizikai testet vigye, a fizikai értelemben is eltemesse. A fizikai ember nem képes arra, hogy a szellemet elvigye – az angyalok meg tudják tenni, mivel az angyalok szellemi lények.

Ez nem az egyedüli történet a Bibliában, ami ezzel kapcsolatos.

Nézzünk még további tanításokat is ezzel kapcsolatban!

Jézus Krisztus az átalakulásoknak az esetében Mózes és Illés jelent meg neki a hegyen. Tudjuk azt jól, hogy Mózes meghalt, és eltemették, és Mózes teste nem támadt fel.

Az 1Korinthus 15. fejezete a halottak feltámadásáról tanít. Ott megtudhatjátok, azon a helyen, hogy Jézus Krisztus volt az első, aki a halottak közül feltámadt. Még ha Isten fel is támasztott embereket a történelem során, azok ugyanúgy meg is haltak. Tehát ha Isten erejéből emberek fel is támadtak, ugyanúgy meghaltak később, fizikai értelemben. Tehát Mózes teste sem volt feltámasztva a halálból – és gondoljatok bele, hogy mennyi idő telt el, mióta Mózes meghalt, és itt ezen a hegyen megjelent! Ennek ellenére megjelent azon a hegyen, és Jézussal beszélt.

Illésről tudjuk azt, hogy Illés elragadtatott: tüzes szekerek jöttek, és angyalok elvitték. Ha Isten fel akarná támasztani Mózeset, akkor miért kellett, hogy olyan sok gondba keveredjenek a temetésével kapcsolatban? Ha van egy kis józan eszünk, akkor tudjuk, hogy ennek így nincs jelentése. Tehát Mózes szellemi lénye, a szellemi valója volt ott, a szellemében volt ott és beszélt Jézussal. A valóságos embere, a szelleme volt ott.

Van egy másik példa, Sámuel prófétáról, akinek Isten megengedte, lehetővé tette, hogy az eltávozott szellemek gyűjtőhelyéről, a *hédiz*-ről visszajöjjen. Oda kerültek Lázár is, és a gazdag ember is, miután meghaltak.

Szeretnék valamit megemlíteni: Ábrahám kebele, amit a Biblia így nevez, az most nem ott lent van. Jézus Krisztus felvitte a mennyországba.

A keresztények, ha meghalnak az Újszövetség idejében, akkor ők Jézushoz kerülnek a mennyországba. Nagyon jó lenne, ha a keresztény gyülekezetek itt ebben az országban ezt megtanulnák, hogy ez egy alaptanítás!

Tehát van Saul, aki mint Izrael királya bajba keveredvén elment az endori javas asszonyhoz, hogy Sámuellel összeköttetésbe kerüljön, aki már meghalt. Azért, mert ezek a jósasszonyok - pontosan úgy, ahogy ezt ma is vallják magukról sokan -, azt vallják magukról, hogy ők tudnak a halottakkal összeköttetésbe kerülni, azt vallják magukról, hogy az elhunytak szellemével tudnak összeköttetésbe kerülni. De ez írásokon nem alapuló hazugság, és ez nincs megengedve senki élőnek! De ebben az egy példában, mint kivétel, Isten lehetővé tette ezt.

1Sámuel 28:7-20

„Akkor monda Saul az ő szolgáinak: Keressetek nékem egy halottidéző asszonyt, hogy elmenjek hozzá, és megkérdezzem őt. Szolgái pedig mondanak néki: Ímé, Endorban van egy halottidéző asszony. Másnak tetteté azért Saul magát, és más ruhákat vevén magára, elméne ő és vele két férfi; és elmenének éjjel az asszonyhoz, és monda: Mondj jövendőt nékem halottidézés által, és idézd fel nékem azt, akit mondok néked. És monda az asszony néki: Ímé te jól tudod, hogy mit cselekedett Saul, hogy kiirtá a földről a varázslókat és jövendőmondókat; miért akarod azért törbe ejteni az én életemet, hogy megöless engem?! És megesküvék néki Saul az Úrra, mondván: Él az Úr, hogy e dolog miatt büntetésed nem léssen. Monda azért az asszony: Kit idézzek fel néked? És ő monda: Sámuel idézd fel nékem. Mikor pedig az asszony Sámuel meglátta, hangosan felkiáltott. És szóla az asszony Saulnak, mondván: Miért csaltál meg engem? Hiszen te vagy Saul! És monda néki a király: Ne félj! Ugyan mit láttál? Az asszony pedig monda Saulnak: istenfélét látok feljönni a földből. És ő monda néki: Milyen ábrázata van? Ő pedig monda: Egy vén ember jön fel, és palást van rajta. És megismeré Saul, hogy Sámuel az, és meghajtá magát arccal a föld felé, és tisztességet tett néki. Sámuel pedig monda Saulnak: Miért háborgattál, hogy felidézttél engem? És felele Saul: Igen nagy szorultságban vagyok; a filiszteusok hadakoznak ellenem, az Isten pedig eltávozik tőlem, és nem felel már nékem sem próféták által, sem álomlátás által; azért hívtalak téged, hogy megmondjad nékem, mit kelljen cselekednem? És monda Sámuel: Ugyanmiért kérdezel engem, ha az Úr eltávozott tőled és ellenségeddé lett?! És aszerint cselekedett az Úr, amint általam megmondotta: elvette az Úr a királyságot a te kezedből, és adta azt a te társadnak, Dávidnak. Mivel nem hallgattál az Úrnak szavára, és nem hajtottad végre az Ő felgerjelt haragját az amálekítákon: azért cselekszik most így veled az Úr. És az Úr Izraelt is veled együtt a filiszteusok kezébe adja, te pedig holnap fiaiddal együtt velem leszel. Izraelnek táborát is a filiszteusok kezébe adja az Úr. Akkor Saul a maga egész nagyságában hirtelen a földre esék, mert nagyon megrémüle Sámuel szavaitól; és semmi erő nem volt benne, mert egész nap és egész éjjel semmit sem evett.”

Az első, amit szeretnék a történettel kapcsolatban megjegyezni, hogy nem az endori javasasszony volt az, aki Sámuel felhozta az eltávozott lelkek helyéről. Ő maga is meg volt döbbenve, amikor Sámuel feljött a földből! Vannak olyan írások, amikor azt írják, hogy ő is rémültében hanyatt esett. Mert amit addig művelt ez a jósasszony - úgynevezett gonosz szellemekkel volt összeköttetésben, és ezek az úgynevezett gonosz, vagy látó szellemek tudnak bizonyos dolgokat az elhunytakról. És azok, akik kapcsolatba kerülnek velük, azok számára adnak információkat.

De Isten itt a kezébe vette a dolgok irányítását. Ez az egyetlen logikai magyarázat arra, hogy mi történt itt. Isten engedélyt adott arra, hogy Sámuel valóban feljöjjön. Engedélyt adott tehát Sámuel szellemének arra, hogy feljöjjön. Az Ő teste már sok-sok évvel előtte el lett temetve. A teste tehát a sírboltban volt.

Személyesen is voltam ott Izraelben, és néztem, és láttam ezeket a sírboltokat, ahol az akkori nagyok voltak eltemetve.

De Isten megengedte az ő szellemének, hogy a *hédiz*-ből, az eltávozott szellemek gyűjtőhelyéről följöhessen - és Isten adott Igét Sámuel szájába. Elmondta neki, hogy: *miért csodálkozol, hiszen engedetlen voltál Istennek, vagyis bűnben vagy Isten előtt! Kikerültél Istennel való kapcsolatodból!* Ezért Isten üzent Sámuellel együtt, hogy: *te és a fiaid holnap ilyenkor velem együtt lesztek.* Nem akarok annak a bírja lenni, hogy melyik helyre került Saul, de hogy másnapra odakerült, az biztos.

Miután tehát fizikai értelemben meghalt, a szellemi értelemben még mindig élt.

És minden emberre igaz, hogy a szellemében tovább él! Így igaz ez?

Az Ószövetségben is tehát megnézhetitek ezeket a történeteket, amire aztán Jézus alapozott.

Tehát amikor a koldus meghalt fizikai értelemben, az angyalok vitték el őt.

És ha figyeltétek: Sámuel jött fel. Nem a teste! Hanem ő!

Ezeken kívül természetesen sok-sok kereszténynek vannak halál közeli megtapasztalásai. Első kézből való megtapasztalásról beszélek. Elmondta egyszer egy néni, hogy volt egy megtapasztalás: meghalt, és felkerült a mennyországba, és Jézussal beszélt. Megkérdezte ez a néni, hogy: *ki fogja gondját viselni a két kis kutyámnak most?* Jézus azt mondta neki, hogy: *visszamehetsz. Addig, amíg a kutyáid a földön élnek, visszamehetsz, gondot viselhetsz rájuk!* Volt egy János nevű pásztor barátom, aki elmondta, hogy amikor ez a hölgy visszakerült a testébe - mindig a szájon keresztül kerülnek vissza -, és elmondta, hogy a teste irtózatosan hidegnek tűnt a számára. 30 perce már a klinikai halálállapotában volt ez az asszony. Megkérdeztem a János barátomat később, hogy mi történt ezzel a nénival, és mondta, hogy miután a kutyusoknak lejárt az idő, két hétre rá hazaköltözött ez a néni Jézushoz.

Azok a körök, akik Kenneth Hagin életét jól ismerik, azok tudják, hogy többször is fizikai halálon keresztülment. Az első alkalommal 1933 áprilisában történt ez vele, amikor még nem volt újjászületve a szelleme, és a pokol kapujához került le a szelleme. Kilépett, úgymond kicsúszott a testéből, és azt mondta, hogy amikor ez megtörténik, onnantól kezdve nem tudsz a fizikai testeden keresztül összeköttetésbe kerülni az emberekkel. De a tudatát, a tudatosságát soha nem veszítette el, folyamatosan vele volt.

El tudom képzelni, hogy azok, akik közel kerülnek a halálhoz, azok mind a két világban tudnak egyszerre látni. Emlékszem, volt egyszer egy pásztor ismerősöm, elmesélte, hogy az édesapja is pásztor volt. Az édesapja már igencsak benne volt a korban, benne volt az évekbe. Egyik nap fölkelt az ágyából, azt mondta, hogy ott voltak az angyalok, az ő kabátjával, már vártak rá, és a teste összeesett, és meghalt.

Az én nagymamám 1983-ban költözött haza Jézus Krisztushoz. Megette a reggelijét - 89 éves volt-, mikor jöttek a reggeli edényt összeszedni, addigra már Jézusnál volt.

Amikor Kenneth Hagin a fizikai halálból visszajött, a szelleme visszaköltözött a testébe, a következő alkalommal, ugyanebben az évben, augusztusban, újra meghalt, és akkor a szelleme a mennyországba került. És hallott egy parancsoló jellegű hangot, ami azt mondta neki, hogy: *a te munkád még nem végeztetett be a földön, vissza kell menned!* Azt mondta, hogy ha rajta múlt volna, ha neki lett volna lehetősége választani, soha többet nem fordult volna már vissza.

Az ember utolsó percig küszködik a halál ellen, de amikor átjutott, amikor kilépett a testéből, akkor hatalmas békesség várja. A mennyország tiszta fény, tiszta fehér. Én láttam a mennyországba, volt egy szellemi látomásom. A szeretet helye Isten jelenlétével van sűrűn tele. Hófehér, tiszta fehér.

A szellemi látomásokról is fogunk majd beszélni. Háromféle szellemi látomása lehet valakinek, háromféle látomás létezik.

Az a pont, amin szeretnénk tehát keresztülvinni ma benneteket, hogy a belső emberünk legalább olyan valós, mint a külső emberünk. És ez szellemi ember, és az élete örökkévaló.

Felhívom a figyelmeteket, hogy nem jó dolog ezeket a szellemi látomásokat keresgélni, szellemi megtapasztalásokat vágyakozni! Vannak esetek, amikor Isten közbelép esetekben.

Meséltem már ezt régebben, amikor én Bibliaiskolába jártam, és éppen beiratkoztunk a szemeszterre, és előttem állt egy fiatal hölgy, aki szintén beiratkozott. A bátyjával együtt jöttek, nagyon messziről jöttek, és szerettek volna mind a ketten tanulók lenni. És, mivel ott állt, elkezdünk beszélgetni, elmesélte, hogy volt egy kislánya, fiatal kis korában ez a kislánya meghalt.

Ezt követően két évig siratta a kisfiát. Tudni akarta, hogy miért kellett meghalnia. Isten megnyitotta ennek a fiatalasszonynak a mennyországot, és a fiatalasszony látta a mennyországban a kisfiát játszani a többiekkel. Isten azért engedte meg neki ezt a látást, mert még csecsemő kersztény volt a szívében, és két éve már gyászban volt a szíve a kisfia miatt, és Isten segíteni akart rajta.

Isten tehát lehetővé teszi bizonyos esetekben azt, hogy összeköttetésbe tudjunk kerülni a szeretett elhunytjainkkal a mennyországban - de ez nem írásokon alapuló ígéret a számunkra. Aki azt vallja magáról, hogy ő rendszeresen tud kapcsolatot teremtetni az elhunytakkal, tulajdonképpen ez egy hazugság, mert a gonosz szellemekkel van kapcsolatban, akik tudnak azokról.

Amikor János, Péter és Jakab szeme láttára Jézus Krisztussal együtt a nagy fehér fényes felhőben megjelent Mózes és Illés - Isten megengedte hármuknak, hogy láthassák ezt. Arról beszéltek együtt, hogy Jézus Krisztusnak kereszthalált kell majd halnia.

Az egy teljesen más dolog, amikor az ember a szellemvilággal akarja felvenni a kapcsolatot, mert az emberek, a szellemek a mennyországban nem tudják, hogy mi történik itt velünk fizikai értelemben, de arról tudnak, hogy mi történik az életünkben szellemi értelemben, és figyelnek minket! Figyelnek titeket! Neked nem kell, hogy őket figyelgesd!

A *Zsidó 12:1* első részét négy fordítás szerint fogom elolvasni! Az ezt követő Igét követi a következő vers: Jézus Krisztus a szerzője és a bevezetője a hitünknek. Azért fogom ezt megtenni, mert az első Igéből nem értettem én sem ennek a versnek a célzatát, elővettem a következő fordítást, és a negyedik fordítás végére világosabb képet kaptam. Ezt szeretném segíteni nektek!

Zsidó 12:1

„Annakokáért mi is, akiket a bizonyságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden terhet és a megkörményező bünt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőtért.”

Zsidó 12:1

„Ezért mi is, akiket a tanuknak ilyen koszorúja övez.”

Zsidó 12:1

„Ezért mi is, akiket a bizonyágtevőknek akkora fellege vesz körül.”

Zsidó 12:1

„Ezért mi is, akiket ekkora sereg hitvalló vesz körül.”

Ha visszamegyünk a *Zsidó 11. részére*, akkor láthatjátok, hogy példaként vannak felhozva a nagy hitemberek, a hősök, akik a hitben hősök voltak. Ők bevégezték az ő futásukat. Az a gondolat itt, amit leír az apostol, hogy fönről néznek minket, hogy mi hogyan futjuk a versenyt. Tehát ők már megfutották az ő versenyüket. Ha egyszer már ott vannak a mennyországban, akkor ők a mennyországból néznek minket, hogy mi hogyan futjuk meg a versenyt. Nem tudják, hogy velünk mi történik fizikai értelemben, de arról pontosan tudnak, hogy milyen szellemi fejlődésen mész keresztül. Írja az Ige, hogy a mennyországban hatalmas az öröm, amikor egy megtévedt szellem visszatér, hazatér. Sokkal nagyobb az öröm fölötte, mint 99 igazon. Tehát a mennyországban fönt, ha az itteniek közül egy szellem elfogadja Jézust, pontosan tudja a mennyország, hogy mi mit tettünk itt szellemileg.

Szeretnénk, ha megértenétek tehát, hogy létezik egy szellemi világ, ami valóságos! Pontosan olyan valóságos, mint az a természeti világ, amiben mi élünk! A belső emberünk, a szellemi emberünk legalább olyan valóságos, mint a külső emberünk, amit tapintani tudunk - pontosabban még valóságosabb! Mert ez a világ, amiben most élünk, ez a szellemi világ létezését követően jött létre, azáltal, hogy a hit szavait kimondta Isten.

Pál az *Efezus 3:14*-ben mondja, hogy: „*térdet hajtok Jézus Krisztus Atyja előtt.*” Az angol Ige mondja, hogy: „*arról, akiről neveztetik a családjunk a mennyben és a földön.*”

Tehát a családról beszél az Ige: a mennyországban lévő családukról, és a földi családukról. (Nemzettségnek, és közösségnek fordítja sok változat ezt, nem igazán, amit az angol eredeti mond.)

Az első dolog, amit meg kell értenetek, hogy az ember életében semmi nem fog addig rendben menni, amíg nem találkozik Istennel, és egy következő lépés, hogy azt kell tennie, amire Isten elhívta.

Szerettük volna, hogyha megértettétek volna a mai napon: a lényegi, belső valónk szellemi ember, szellemi lény. És a keresztyén szellemek a halál után, amikor eltávoznak, akkor Jézus Krisztushoz költöznek haza. És tudatosulni kellene bennünk, legalább annyira kellene, hogy valóságos legyen ez számunkra, hogy ők ott fönt vannak, a fönti családunk tagjai, mint az itteni, az élő családunk tagjai.

Azzal nem foglalkoznak a fentiek, hogy milyen ruhát veszünk magunkra, milyen autóban utazunk, vagy milyen színű a cipőnk – de azzal viszont nagyon is foglalkoznak, azt nézik, hogy mit teszünk szellemi értelemben, és a szellemi értelemben végzett dolgainkat tudják fönt. A szeretteink fönt tudják, hogy mi mit teszünk itt lent, szellemi értelemben.

Nekünk viszont, akik még itt vagyunk, szükséges, hogy megfeledekezzünk a fönti világról, és fussuk meg az itteni életünknek a versenyét, fussuk meg a versenyt, amire lehívtattunk!

Azt mondja az Ige, hogy tegyünk félre, minden akadályt, ami minket megakadályoz abban, hogy a versenyt megfuthassuk! Mert ezt a küzdőtér, amelyet itt a földön futunk, azt figyelik a föntiek.

Ha megértitek a Biblia igazságait, akkor csodálatos, és gyönyörűsége lesz az életed itt lent a földön, és aztán majd fönt a mennyben is.

Az Úr adott ma egy Igét a szívembe. Szeretném ma ezt megemlíteni nektek!

Márk 13:34

„Úgy mint az az ember, aki messze útra kelve, házát elhagyván, és szolgálait felhatalmazván, és kinek-kinek a maga dolgát megszabván, az ajtónállónak megparancsolta, hogy vigyázzon.”

Ez az, amiről tehát tanítunk: Isten hatalmat adott nekünk Jézus Krisztuson keresztül. És Jézus Krisztus legyőzte az ördögöt. Minden hatalom a gyülekezetnek adatott - és te ennek a gyülekezeti testnek vagy tagja rész szerint, és neked is megvan a helyed a testben. Neked is megvan a feladatod, amit tenned kell! Ha Jézus Krisztus nevét használod, meg tudod változtatni a dolgokat. Neked van meg ez a hatalmad!

Ezért szeretném felhívni a figyelmét mindenkinek, hogy fejezzük be azt vizsgálgatni, hogy mi van fönt a mennyországban, hogy mi van velük, mert nekünk itt a földön van dolgunk, amíg itt élünk, azt a feladatot, amit Jézus Krisztus kiszabott a számunkra, amíg itt élünk, azt kell beteljesítenünk!

Egyetlen egy személlyel kell kapcsolatot tartanod, és beszélned vele, az pedig Jézus Krisztus, senki más! Mert ezen kívül csak az ördög van, akivel kapcsolatba kerülhetsz a szellemi világban. És az ördög pedig nem Isten munkáját végzi. Ő az, aki rombol, pusztít.

Az Úr adta ma a szívembe ezt az Igét tehát: nektek megvan a küldetett hatalom Jézustól. Nektek kell elvégeznetek azt, amire elhívtattok! Megvan az imakönyvetek – használjátok! Megvan a Bibliátok - fejlődjétek szellemileg! Mert ez az, amiért örülnek, és dicsőséget kiabálnak a mennyországban.

És ha ezt megértitek, ez nagyon sokat fog segíteni abban, hogy továbbléphessetek!

Azt mondja az Ige, hogy a Biblia, vagyis az Ige az szellem és élet. Mert nem csak kenyéren élünk, hanem minden Igén, amely Isten szájából származik, mert a hústestünk nem használ semmit! „Azok a szavak, azok az Igék, amelyeket én beszélek – mondja Jézus -, azok szellem és élet a számotokra.” És a győztesek számára, a túlélők számára jön a jutalom.

A szellem tehát az a része az embernek, amely ismeri Istent. Istennel nem válhatunk fizikai értelemben kapcsolatba, mert Isten nem ember. Istennel nem tudunk mentálisan érintkezésbe lépni, mert Isten szellem. Istennel csak a szellemünkön keresztül tudunk kapcsolatba kerülni.

A mi szellemünk az a rész, amely képes Istent megismerni. A szelleme tehát az embernek az a része, amely megismerheti Istent!

A lelkünk jelenti az intellektusunkat, az érzékeinket, és az akaratunkat. A lélek az a részünk, amely az érzékszervi világgal van kapcsolatba. A test pedig az a házunk, amelyben élünk.

Tehát hármasságú lények vagyunk: szellem, lélek és test hármassága - és mindezt a hármat meg kell őriznünk Jézus Krisztus visszajöveteléig.

Új szellemünk van tehát, mert Istentől újra születünk. Isten azt mondta, hogy egy új szövetséget ad a számunkra! Isten azt mondja, hogy: *a régi kőszívet elveszem tőletek, és egy új szívet teszek belétek! Egy új szellemet adok nektek! És az én Szellememet adom belétek.* Ez jelenti az újjászületést! Tehát ahol az ember újjászületik, az a szelleme - és ez a valós emberünk. Ezért a régi emberünk, a kőszívünk eltávozott tőlünk! Új teremtmények vagyunk Jézus Krisztusban. Minden, ami régen volt, elmúlt!

A szív és a szellem ugyanabban az értelemben használatos a Bibliában. Amikor Isten Igéjében a szívet említik, és a szív belső emberéről van szó, akkor az ember szelleméről szól az Ige. És ezt szükséges, hogy tudjuk. Amikor Isten az ember belső szelleméről beszél, akkor egy emberről beszél. Isten ilyenkor a belső emberünkről, a szellemünkről beszél.

2Korinthus 4:16

„Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról napra megújul.”

Tehát a külső emberünk, a testünk tehát öregszik. Pontosan úgy, ahogy a ház, amiben lakunk, az is öregszik. De tudjuk azt az Igéből, hogy a valós emberünk, a belső emberünk, a szellemünk, az napról napra megújul. Tehát nem öregszik, hanem napról napra újul.

2Korinthus 4:17

„Mert a mi pillanatnyi könnyű megpróbáltatásunk igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk;”

Tehát Isten időasztalán mi csak egy pillanatnyi percig vagyunk itt a földön.

2Korinthus 4:18

„Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.”

Tehát a külső emberünk az látható, de a belső emberünk az láthatatlan.

Nagyon sokszor az emberek a külső emberre figyelnek, és ez az oka annak, hogy sajnos az életben legyőzöttekké válnak, mert *csak* abban hisznek, amit látnak.

Smith Wigglesworth azt mondta, hogy: *nem aszerint járok és élek, amit látok, vagy amit érzékelek. Csak az alapján lépek az életemben, amit hiszek a szívemben.* Mert a láthatatlanra csak egyféle módon lehet tekinteni: hittel. A keresztyének mindig akkor válnak legyőzöttekké, amikor a láthatókra tekintenek, vagy arra, amit éreznek, hogy a dolgok hogy tűnnek.

2Korinthus 5:1

„Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló házunk a mennyben.”

Tehát a mi földi sátorházunk – ahogy Péter nevezi -, elbomol. De nem ez a vége! Az örökkévaló, nem látható, ami nem kézzel csinált – ez a szív rejtett belső embere.

2Korinthus 5:6

„Azért mivelhogy mindenkor bízunk, és tudjuk, hogy amíg e testben lakunk, addig távol vagyunk az Úrtól.”

Amikor Péter azt mondja, hogy tudjuk: akkor a belső emberünkre utal.

2Korinthus 5:7

„Mert hitben járunk, nem látásban; Bizodalmunk pedig van, azért inkább szeretnénk kiköltözni a testből, és elköltözni az Úrhoz.”

Jézus tehát a megdicsőült testével fent van, a Mennyei Atya jobbján ül a trónon. Ő tehát ott van, de a szelleme a szíveinkben van. A jelenléte bennünk van! És amíg mi otthon vagyunk a mi testünkben, addig mi távol vagyunk az Úrtól. Addig, amíg mi ebben a testben élünk, ebben a tapintható világban élünk, addig nagyon nehéz azt felfedezni, hogy van egy szellemi világ is, amit nem látunk. Pedig ez a szellemi világ sokkal inkább valóságos, mint az a fizikai világ, amelyben élünk.

Mi emberek hajlamosak vagyunk arra, hogy ebben a világban, a test szerint járjunk. Nagyon nehéz azt az embernek felfognia, hogy van egy másik, létezik egy másik világ is! Szeretnénk, ha az a tény tudatosulna bennünk, hogy a belső emberünk, a szellemi lény örökkévaló életű!

Figyeljétek meg még egyszer a 6. verset.

2Korinthus 5:6

„Azért mivelhogy mindenkor bízunk, és tudjuk, hogy amíg e testben lakunk, addig távol vagyunk az Úrtól.”

Amikor itt mondja az Ige, hogy: „*tudjuk*” – akkor a belső emberünkre utal, a szellemi lényünkre.

2Korinthus 5:8

„Bizodalmunk pedig van, azért inkább szeretnénk kiköltözni e testből, és elköltözni az Úrhoz.”

Nagyon könnyű a számomra ezt megérteni. És a köztes vers azt mondja, hogy:

2Korinthus 5:7

„Mert hitben járunk, nem látásban;”

Mert az, amit látunk, az csak időleges, az a testünk. Azok, amiket nem látunk, azok az örökkévaló dolgok. A szellemi emberünket, a szellemi lényünket, az örökkévaló részünket nem lehet látni. És ha valaki Istentől újjászületett, akkor hazaköltözik Jézus Krisztushoz, és az örökkévalóság számára él. A belső emberünk minden nap, napról napra megújul. Milyen jó ezt tudni! De a külső emberünk, az megromol, napról napra öregebbé válik.

Róma 12:1-2

„Kérlek azért titeket atyámfiak az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.”

Amen!